

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců JUDr. Ing. Venduly Sochorové a JUDr. Petra Polácha ve věci

žalobců: a) **Ing. V. F.**
bytem Č. 75, Č.
b) **V. F.**
bytem Č. 75, Č.
oba zastoupeni advokátkou Mgr. Marcelou Trnkovou
sídlem Mendlovo nám. 419/2, 603 00 Brno

proti
žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

za účasti: 1. Obec Č.
sídlem Č. 68, Č.
2. M. N.
bytem H. 22, R.
3. A. N.
bytem P. R. 24, T.
4. J. H.
bytem Ř. 878/4, T.
5. J. H.
bytem R. 13, T.
6. R. P.
bytem B. 36, K.
7. P. S.
bytem Č. 28, Č.

8. V. F.
bytem Č. 75, Č.

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2017, sp. zn. 15VD2931/2017-202001, č. j. SPU 352399/2017, ve věci schválení návrhu komplexních pozemkových úprav,

takto:

- I. Rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, odboru metodiky pozemkových úprav, ze dne 3. 8. 2017, spl. zn. 15VD2931/2017-202001, č. j. SPU 352399/2017, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobcům na náhradě nákladů řízení částku ve výši 37 823 Kč, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku, k rukám jejich zástupkyně Mgr. Marcely Trnkové, advokátky se sídlem Mendlovo nám. 419/2, Brno.
- III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobci se včas podanou žalobou domáhali zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým žalovaný zamítl jejich odvolání a potvrdil rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro kraj Vysočina, pobočky Třebíč (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 12. 12. 2016, sp. zn. 2RP31554/2012-130761, č. j. SPU 467613/2016. Tímto rozhodnutím byl podle § 11 odst. 4 zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“), schválen návrh komplexních pozemkových úprav v k. ú. Č. a na částech přiléhajících k. ú. x a x.

II. Obsah žaloby

2. Žalobci se bránili podáním správní žaloby, v níž především namítali, že se žalovaný nesprávně a nedostatečně vypořádal s jejich námitkami uplatněnými, jak v odvolání, tak v řízení před správním orgánem I. stupně, resp. že se těmito námitkami nezabýval. Rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 8. 2016, č. j. SPU 295453/2016, bylo zrušeno původní rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 29. 1. 2016, č. j. SPU 5426169/2015, a věc byla vrácena k doplnění řízení a vydání nového rozhodnutí. Závazný pro všechny účastníky byl pouze výrok uvedeného rozhodnutí, nikoli pak odůvodnění, ve kterém se žalovaný vypořádal s námitkami žalobců. I když žalobci s tímto odůvodněním nesouhlasili, nemohli se proti takovému rozhodnutí bránit správní žalobou, neboť rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo rozhodnutím žalovaného zrušeno. Nyní

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

v napadeném rozhodnutí žalovaný již při řešení námitek žalobců pouze odkázal na své dřívější rozhodnutí a podrobně se nevypořádal s námitkami žalobců. Takový postup však dle žalobců nebyl správný. Žalovaný se měl i v tomto případě znovu podrobně zabývat jejich námitkami, pokud tak neučinil, byli tímto žalobci zkráceni na svých právech a napadené rozhodnutí bylo nutno z uvedeného důvodu považovat za nepřezkoumatelné.

3. Dle žalobců dále nebyl naplněn účel pozemkových úprav v k. ú. Č., jelikož v daném katastrálním území došlo k minimálnímu scelení pozemků. Průměrná výměra pozemků po komplexních pozemkových úpravách činí 0,5829 ha, což je pro dnešní zemědělskou činnost naprosto nevyhovující z hlediska ekonomiky, mechanizace, ekologie a nakonec i konkurenceschopnosti. Komplexní pozemkové úpravy byly dle žalobců rovněž v rozporu s požadavkem přístupnosti, neboť se v dotčeném katastrálním území nachází mnoho pozemků, které nejsou pro současnou zemědělskou techniku přístupné. Jednat se mělo např. o pozemky v návrhu č. x, x, x. V komplexních pozemkových úpravách nebyl navržen téměř žádný nový příjezdový můstek ze silnice, což zásadně ovlivnilo přidělování pozemků. Při zpracování nebyl pak vůbec řešen přístup k většině lesních pozemků, ačkoli se jednalo o pozemky zahrnuté do obvodu pozemkových úprav. Byly tak vytvořeny pozemky, které lze obdělávat velmi problematičticky. V této souvislosti žalobci odkázali na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2011, č. j. 1 As 96/2011 - 143.
4. Dále žalobci namítali, že zpracovaný návrh plánu společných zařízení nebyl správně promítnut do návrhu nového uspořádání pozemků, což bylo základním nedostatkem. Při zpracování komplexních pozemkových úprav v k. ú. Č. nebylo postupováno v souladu s ustanovením § 9 odst. 17 zákona o pozemkových úpravách. Nároky jednotlivých vlastníků nebyly opraveny koeficientem s přesností na 6 desetinných míst. Naopak bylo kalkulováno s koeficientem 1, kdy k žádnému úměrnému snížení nároků všech vlastníků nedošlo. Přesto zůstala některá společná zařízení na pozemcích ve vlastnictví žalobců (ale také jiných účastníků), ačkoli k tomu žalobci nedali výslovný souhlas. Jedná se např. o cesty C6b a C8, které zůstaly ve vlastnictví žalobců. Žalobci dále uvedli, že cesta C8 je zcela nadbytečná, neboť všechny pozemky, které by tato měla zpřístupnit, jsou přístupné z cesty C9, která je ve vlastnictví obce. K cestě C6b žalobci dodali, že přes ni není možný přístup zemědělské techniky, neboť je nedostatečně široká. Jako další příklad žalobci uvedli zasakovací pás (průleh) PR 1, který rozděluje, jak pozemky orné půdy ve vlastnictví žalobců, tak i pozemky ostatních vlastníků, a tvoří překážku obdělávání. Obdobně bylo postupováno při návrhu ostatních společných zařízení - např. biocentra, biokoridory či interakční prvky. Žalobci dále poukázali na to, že nadregionální a regionální biokoridory by vůbec neměly být řešeny v pozemkových úpravách.
5. Žalobci rovněž nesouhlasili se zápisem poznámky „*Pozemek je určen pro realizaci společných zařízení podle zákona č. 139/2002 Sb.*“ či jiných poznámek vztahujících se ke společným zařízením do katastru nemovitostí. Zápis poznámky v soupisu nových pozemků a následně do katastru nemovitostí je dle § 9 odst. 12 věty druhé zákona o pozemkových úpravách možný pouze u pozemků ve vlastnictví státu. Pokud byly v soupisu nových pozemků uvedeny tyto

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

poznámky rovněž u pozemků navrhovaných do vlastnictví žalobců, byly tímto uvedené pozemky nezákonně zatíženy.

6. Žalobci měli za to, že soupis nároků byl chybně vytvořen, kdy zpracovatel záměrně v nárocích uváděl jiný druh pozemků, než byl druh pozemků uvedený na jednotlivých LV (trvalý travní porost namísto orné půdy). V návrhu však již uváděl stav opačný a tím vytvářel dojem, že je návrh pro účastníky výhodný, když získávají ornou půdu namísto trvalého travního porostu. Zpracovatel měl v souladu se závěry Nejvyššího správního soudu vyplývajících z rozhodnutí ze dne 6. 12. 2011, č. j. 1 As 96/2011 - 143, při soupisu nároků v rámci pozemkových úprav vycházet z údajů evidovaných v katastru nemovitostí. Takto však nepostupoval a tímto ovlivnil další průběh pozemkových úprav. V jiných případech oproti tomu zpracovatel vycházel striktně z údajů evidovaných v katastru nemovitostí a odmítl zajistit ve prospěch žalobců změnu kultury - např. u navrhované parcely č. x. Jiným vlastníkům okolních parcel přitom v tomto vyšel vstříc. Proto dle žalobců z tohoto jednání zpracovatele bylo patrné, že upřednostňoval vlastníky s odsouhlaseným návrhem oproti těm, co s návrhem nesouhlasili.
7. Dle názoru žalobců mělo být při zpracování pozemkových úprav respektováno jejich vlastnické právo, tedy měly jim být ponechány pozemky alespoň v těch lokalitách, kde byli původně většinovými vlastníky. K těmto pozemkům mohly být přidány další a tyto sceleny tak, aby byl naplněn účel pozemkových úprav. Zpracovatel však postupoval zcela opačně, a rovněž v lokalitách, kde žalobci vlastnili většinu pozemků, je přesunul do jiných (méně atraktivních) lokalit a na jejich místo přesunul jiné účastníky, kteří v dané lokalitě nic nevlastnili.
8. V řešeném katastrálním území a přiléhajících částech byli žalobci vlastníky nebo spoluvlastníky těchto LV: č. x pro k. ú. x a č. x, x, x, x a x pro k. ú. Č. K výše uvedeným LV obdrželi žalobci několik návrhů a proti nim podali několik námitek (s výjimkou LV 134), které nebyly zpracovatelem ve většině akceptovány. Neřešení této situace vedlo žalobce k sepsání připomínky k vystavenému návrhu pozemkových úprav pro k. ú. Č. I poté se místo snahy o vyřešení připomínek, dočkali pouze dopisů, ve kterých se jim vysvětluje, proč není možné jejich připomínkám vyhovět, i když ostatním účastníkům nebyl problém jejich návrhy, ovšem v neprospěch žalobců, splnit. Žalobcům sice bylo předloženo šest návrhů, ale většinou se v nich jednalo pouze o nepatrné či mizivé změny, které neřešily jejich zásadní připomínky a námítky. Ty zpracovatel zřejmě vůbec řešit nechtěl, neboť vždy argumentoval tím, že by narušil již odsouhlasené návrhy ostatních vlastníků. Uvedené je z hlediska zpracovatele pochopitelné, neboť tento má v zájmu pozemkové úpravy dokončit, aby splnil své závazky stanovené ve smlouvě uzavřené za účelem jejich zpracování. K tomu žalobci dodali, že nerovný přístup zpracovatele byl dán od samého počátku řešení komplexních pozemkových úprav. Zákon přitom zcela jasně stanoví rovnost účastníků s tím, že se jedná o ústavně zaručené základní právo všech osob. Je naprosto vyloučeno, aby ve vztahu k žalobcům bylo tak zásadním způsobem uvedené právo porušeno. V žalobě pak žalobci zopakovali svou argumentaci z podaného odvolání a velmi podrobně uvedli důvody, pro které nesouhlasili s návrhy na jednotlivých LV.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

9. Žalobci dále uvedli, že ustanovení § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách, které lze ze strany většiny vlastníků (dle novely provedené zákonem č. 185/2016 Sb., účinné od 1. 8. 2016, ve výši 60 % výměry) a především ze strany správního orgánu vyložit tak, že nesouhlas části vlastníků (40 % výměry) nemůže být překážkou schválení návrhu pozemkových úprav, se jeví samo o sobě jako neústavní. Takový postup představuje dle žalobců skryté vyvlastnění, o kterém v tomto případě rozhoduje správní úřad. Schválení návrhu komplexních pozemkových úprav, který nerespektuje vlastnictví a odnímá vlastníkům (žalobcům) pozemky na místech, kde je jejich předci vlastnili od nepaměti a přiděluje jim pozemky náhradní na jiných místech, a to bez jejich souhlasu, je dle žalobců v rozporu s čl. 11 Listiny základních práv a svobod. To, že byla v daném případě splněna kritéria přiměřenosti ceny, výměry a vzdálenosti dle §10 zákona o pozemkových úpravách, nemůže přes nesouhlas žalobců odůvodnit odnětí jejich vlastnického práva k jejich původním pozemkům.
10. Žalobci proto navrhli, aby krajský soud postupoval dle čl. 95 odst. 2 Ústavy a věc předložil Ústavnímu soudu k posouzení, zda zákon o pozemkových úpravách, zejména pak ustanovení § 11 odst. 4, je v rozporu či v souladu s ústavním pořádkem, a aby z uvedeného důvodu toto řízení usnesením přerušil dle § 48 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).
11. S ohledem na vše výše uvedené pak žalobci navrhli, aby krajský soud napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil.

III. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl k žalobním námitkám následující:
13. K namítanému nevypořádání odvolacích námitek žalovaný odkázal na str. 6 - 8 napadeného rozhodnutí, přičemž byl toho názoru, že se zabýval všemi námitkami žalobců a pouze v případě některých odkázal na rozhodnutí ze dne 19. 8. 2016, č. j. SPU 295453/2016, když zjistil, že těmito se již zabýval. Všechny námitky žalobců byly přitom vyhodnoceny jako nedůvodné. V této souvislosti odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2009, č. j. 9 Afs 70/2008 - 144, a na bod č. 24 nálezu Ústavního soudu ze dne 28. 5. 2009, sp. zn. II. ÚS 2029/08.
14. Co se týče naplnění účelu pozemkových úprav, žalovaný uvedl, že počet parcel vstupujících do komplexních pozemkových úprav byl 2 002, počet vystupujících parcel je 1 035. Z uvedeného vyplývá, že došlo ke snížení pozemků téměř o jednu polovinu. Dále zdůraznil, že charakter území (Českomoravská vrchovina) ani neumožňuje za podmínek dodržení zákonných kritérií zajistit větší scelení pozemků. Nelze souhlasit se žalobcem, že by nedošlo v tomto směru k naplnění cíle pozemkových úprav. K požadavku na zpřístupnění pozemků řešených v pozemkových úpravách žalovaný citoval rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2011, č. j. 1 As 96/2011 - 143, a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále uvedl, že zpřístupnění lesních pozemků je zajištěno na základě zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), a ve věci pozemků parc. č. x, x, x a x, že se jednalo o pozemky v obvodu komplexních pozemkových úprav neřešené.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

15. Stran navazující argumentace žalobců zpochybňující umístění nově navržených pozemků žalovaný konstatoval, že na návrh umístění a konkrétních tvarů pozemků je třeba nahlížet jako na autorské dílo zpracovatele, který je držitelem úředního oprávnění k projektování pozemkových úprav. Do této části projektu žalovaný nezasahuje, protože se jedná o dlouhodobé vyjednávání konečné varianty návrhu a jeho výsledek nelze posoudit podle žádného obecně platného právního předpisu. Zásah odvolacího orgánu do vlastního návrhu by byl možný pouze v případě, pokud by bylo prokázáno, že nově navrženým stavem došlo k porušení platných právních předpisů nebo že řízení, které předcházelo vydání rozhodnutí, bylo vedeno v rozporu se zákonem.
16. Žalovaný měl za to, že plán společných zařízení byl zpracován a schválen postupem podle zákona o pozemkových úpravách. S plánem společných zařízení byl seznámen sbor zástupců, byl předložen dotčeným orgánům státní správy a byl schválen zastupitelstvem obce. V plánu společných zařízení je uvedena celková výměra pozemků použitých pro návrh, ve výměře 50,3730 ha jsou zahrnuty zejména stávající prvky územního systému ekologické stability, převzaté z územního plánu obce, které se mohou nacházet na pozemcích vlastníků. Ze znění ustanovení § 9 odst. 12 a odst. 13 zákona o pozemkových úpravách pak dle žalovaného nevyplývá, že poznámku lze uvést jen u pozemků obce.
17. Ke konkrétním námitkám žalobců, týkajících se prvků schváleného plánu společných zařízení, především polních cest C6b a C8, žalovaný odkázal na obsah napadeného rozhodnutí. Ohledně průlehu PR1 uvedl, že nikdy dříve žalobci nevznesli připomínku v tom smyslu, aby pozemek průlehu byl ve vlastnictví obce. Až nyní žalobci namítají, že nedali nikdy souhlas k tomu, aby se zasakovací průleh nacházel na jejich pozemcích. Umístění průlehu vyplynulo z projednání plánu společných zařízení se sborem zástupců. Žalobce a) dříve navrhoval v daném místě odvodnění pozemků formou zatrubnění, avšak s ohledem na výše nákladů bylo sborem zástupců doporučeno zvolit odvodnění zatravněným průlehem. Ostatní napadané prvky plánu společných zařízení – biocentra, biokoridory, interakční prvky, byly přebírány z platného územního plánu obce, jednalo se o stávající prvky. Žalobce a) se jako člen sboru zástupců účastnil čtyř projednání této problematiky, poslední verzi plánu společných zařízení odsouhlasil a podepsal.
18. Ani proti soupisu nároků žalobci dříve neuplatnili žádnou námitku. Žalovaný v této souvislosti citoval ustanovení § 8 odst. 5 zákona o pozemkových úpravách, přičemž byl přesvědčen, že soupis nároků byl vypracován v souladu se zákonem o pozemkových úpravách a rozsudek, na který se žalobci odvolávají, se týkal stanovení obvodu pozemkových úprav.
19. Dále žalovaný uvedl, že v rámci odvolacího řízení prověřil celý spisový materiál týkající se řízení o komplexních pozemkových úpravách a žádné pochybení nezjistil. Vzhledem k rozsahu nemovitostí žalobců nebylo možno ve všech případech vyhovět jejich požadavkům, přičemž z dokladů uložených ve spise vyplývá, že požadavky na umístění nových pozemků

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

mnohdy žalobci nepředložili. V případě žalobců byla však dodržena veškerá zákonná kritéria přiměřenosti dle ustanovení § 10 zákona o pozemkových úpravách. Námitky žalobců k jednotlivým navrženým pozemkům a návrh žalobců na posouzení znění zákona o pozemkových úpravách a přerušení řízení ponechal žalovaný bez vyjádření. Odkázal dále na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2007, č. j. 5 A 27/2002 - 86, a na žalobci uváděný rozsudek ze dne 6. 12. 2011, č. j. 1 As 96/2011 - 143. Závěrem žalovaný navrhl, aby podaná žaloba byla soudem zamítnuta.

IV. Replika žalobců

20. K vyjádření žalovaného zaslali žalobci repliku, v níž trvali na svých stanoviscích uvedených v podané žalobě. Nadále měli za to, že vyřešení jejich námitek pouhým odkazem na předchozí rozhodnutí žalovaného nebylo dostatečné.
21. Dle žalobců v žádném případě nedošlo v k. ú. Č. ke splnění účelu pozemkových úprav a dosud vzniklé náklady lze považovat za mrhání státních peněz. Ukazatelem splnění účelu pozemkových úprav nemůže být pouze počet parcel vstupujících do komplexních pozemkových úprav a z nich následně vystupujících. Prioritní je to, aby bylo dosaženo účelu dle § 2 zákona o pozemkových úpravách. V této souvislosti žalobci zopakovali svou žalobní argumentaci a doplnili, že odkaz žalovaného na to, že se jedná o Českomoravskou vrchovinu, což neumožňuje větší scelení pozemků, považují za výmluvu. Při vyvinutí dostatečné snahy a ochoty zpracovatele bylo možno dosáhnout lepších výsledků k vytvoření podmínek pro racionální hospodaření vlastníků půdy a pro splnění účelu pozemkových úprav. Žalovaný se tímto nijak podrobně nezabýval, pouze se omezil na to, že konkrétní polohou nově navržených pozemků se není možné zabývat, neboť žalovaný jako odvolací orgán přezkoumává pouze soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy. V důsledku to tedy dle žalobců znamená, že vlastní návrh nového uspořádání pozemků je v podstatě, s ohledem na jeho tvrzený charakter co by autorské dílo, nepřezkoumatelný. To vše za situace, kdy tento návrh zpracovává soukromá osoba, se kterou pozemkový úřad smluvně ujednal jeho zpracování. Toto se žalobcům jevílo v právním státě jako nepřijatelné.
22. Žalobci se od samého počátku snažili se zpracovatelem spolupracovat a předávali mu neustále své požadavky a návrhy. Problém však byl v tom, že před tím, než začal zpracovatel jednat se žalobci, které si pozval jako poslední, dohodl se již předběžně s ostatními účastníky komplexních pozemkových úprav, a žalobcům tak nechtěl vyhovět téměř v ničem. V podstatě je postavil „před hotovou věc“. Dále žalobci dodali, že v posuzovaném případě žádný veřejný zájem dán nebyl. Až do doby zahájení pozemkových úprav byly pozemky racionálně uspořádány a užívány.

V. Vyjádření osoby zúčastněné na řízení 1.

23. Práva osoby zúčastněné na řízení v dané věci uplatnila a své vyjádření podala obec Č. Uvedla, že z podané žaloby je zřejmé, že žalobcům bylo známo vypořádání jejich námitek již v rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 8. 2016, č. j. SPU 295453/2016. Stav, kdy se k

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

námítkám žalobců vyslovily tři platná rozhodnutí, osoba zúčastněná na řízení 1. považovala za dostatečný. Žalobcům nebylo upřeno ani právo podat správní žalobu.

24. To, že nebyl naplněn účel pozemkových úprav, byl dle osoby zúčastněné na řízení 1. subjektivní názor žalobců. Průměrná velikost pozemků po komplexních pozemkových úpravách není hodnota, která by byla vyžadována zákonem, i přesto je hodnota 0,5829 ha vyšší než průměrná hodnota pozemků do úprav vstupujících. Oproti tomuto je objektivním údajem to, že vlastníci 78,68 % výměry pozemků, které byly řešeny ve smyslu ustanovení § 2 zákona o pozemkových úpravách, vyjádřili svůj souhlas. Osoba zúčastněná na řízení se vyjádřila rovněž ke zpřístupnění některých pozemků, kdy především uvedla, že pro pozemek p. č. x bylo učiněno několik návrhů, které ho zpřístupňovaly, ale nikdy nebyl s některým návrhem vyjádřen souhlas, proto musel být ponechán jako pozemek neřešený. Pozemky p. č. x, x a x požadoval žalobce č. 1 ponechat na původním místě, přičemž žalobci dále nikdy ve svých námítkách nepožadovali zařadit výše uvedené pozemky v rámci komplexních pozemkových úprav do řešených pozemků. Žalobce č. 1 byl jako člen sboru zástupců účasten utváření plánu společných zařízení a mohl vznášet požadavky na cestní síť.
25. Žalobci dále poukázali na to, že některá společná zařízení zůstala na jejich pozemcích. K tomu osoba zúčastněná na řízení 1. uvedla, že žalobcům byl postupně předkládán návrh nového uspořádání jejich pozemků v několika variantách, které vždy obsahovaly i umístění části cest C6b (navrhovaný pozemek č. x) a C8 (navrhovaný pozemek č. x) i část zasakovacího pásu PR1 (navrhovaný pozemek č. x) na jejich pozemcích. Ze strany žalobců nebyl při utváření návrhů nového uspořádání pozemků vznesen požadavek na převedení výše uvedených pozemků do vlastnictví obce. Souhlas s umístěním cest C6b, C8 a zasakovacího pásu PR1 byl projeven ze strany žalobce č. 1 i při schválení plánu společných zařízení sborem zástupců, jehož byl členem, přičemž zasakovací pás PR1 byl naplánován právě kvůli požadavkům žalobce č. 1 pro odvod povrchové vody v této lokalitě.
26. Dle osoby zúčastněné na řízení 1. žalobci sami uznali, že v návrhu byl uváděn správný stav druhu pozemků. Zda je pro některé z účastníků výhodnější vlastnit ornou půdu či trvalý travní porost považovala za spekulaci. Zpracovatelem byl dle názoru osoby zúčastněné na řízení dodržen zákonný postup, kdy zákon o pozemkových úpravách, resp. i jeho prováděcí předpis, dbá na to, aby se ohledně pozemků zařazených do pozemkových úprav vycházelo nikoliv mechanicky ze stavu uvedeného v katastru nemovitostí, a to včetně druhu pozemků, ale aby se vycházelo ze skutečného stavu pozemků dle reality. Žalobci přitom ve stanovené lhůtě nevznášeli k soupisu nároků žádnou připomínku.
27. Osoba zúčastněná na řízení 1. pak měla za to, že pozemkový úřad a zpracovatel postupoval korektně vůči všem účastníkům (tedy i žalobcům) komplexních pozemkových úprav, což dokládá i výsledek šetření Kanceláří veřejného ochránce práv. Každý z účastníků komplexních pozemkových úprav mohl vznést požadavky na umístění svých pozemků již na počátku jednání o novém uspořádání pozemků. K tomuto účelu sloužil dotazník od zpracovatele návrhu pozemkové úpravy a/nebo komunikace se zpracovatelem. Dotazník s požadavky od

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

žalobců nebyl zpracovateli odevzdán. Ten tedy od počátku postrádal požadavky a součinnost žalobců.

VI. Vyjádření dalších osob zúčastněných na řízení

28. Paní A. N. k žalobě sdělila, že nesouhlasí s předmětnými pozemkovými úpravami, neboť nemá zajištěn přístup ke svým pozemkům. Situaci je třeba napravit a přístup k pozemkům zajistit.
29. Pan P. S. ve vyjádření k žalobě uvedl, že projektantka na jeho požadavek ponechat pozemky p. č. x a x na stávajícím místě sdělila, že to není možné z důvodu přístupnosti na ně. Toto tvrzení není pravdivé, neboť vedle pozemků je silnice, z které p. S. může i s osobním automobilem bez problémů najet. P. S. přistoupil na tvrzení projektantky z neznalosti problematiky pozemkových úprav, o něž nežádal; takových případů by mohl uvést více. Pozemkové úpravy pro něj neměly žádný význam. O jeho lukrativní pozemky byl zájem jiných účastníků, přičemž horší pozemky mu všechny zůstaly, některé bez přístupu. Zpracovatel Agroprojekt Brno nejednal korektně.

VII. Vyjádření žalobců ze dne 25. 9. 2019

30. V procesním podání ze dne 25. 9. 2019 žalobci reagovali na vyjádření osoby zúčastněné na řízení č. 1 tak, že setrvali na svých uplatněných žalobních námitkách, doplnili, že nelze za souhlas použití pozemků jiných vlastníků pro společná zařízení požadovat situaci, kdy ze strany žalobců nebyl vznesen požadavek na převedení pozemků zatížených společnými zařízeními do vlastnictví obce. Žalobci ke společným zařízením na jejich pozemcích souhlas neudělili. Za souhlas vlastníka nelze považovat souhlas žalobce č. 1 coby člena sboru zástupců s návrhem plánu společných zařízení. Žalobce opakovaně upozorňoval na skutečnost, že zasakovací pás PR1 neplní svůj účel. Žalobci také uváděli, že cesta CB6 neplní svůj účel, neboť není dostatečně široká, nelze ji projet větší zemědělskou technikou. Není pravdou, že by žalobci nespolupracovali se zpracovatelem pozemkových úprav. Žalobci své požadavky vznášeli opakovaně a je pochopitelné, že požadavků měli více, neboť jsou vlastníky pozemků zabírajících více než jednu pětinu pozemků dotčených pozemkovými úpravami.

VIII. Ústní jednání

31. V rámci jednání proběhlého před soudem dne 26. 9. 2019 setrvali účastníci i osoba zúčastněná na řízení č. 1 na svých dosavadních stanoviscích. K jednání se dále dostavil p. V. F. (mladší) s tím, že se v mezidobí stal spoluvlastníkem nemovitostí na LV č. x v k. ú. Č. Soud ověřil, že se p. V. F. stal spoluvlastníkem nemovitostí dotčených předmětnými pozemkovými úpravami, soud p. V. F. mladšího poučil ve smyslu ust. § 34 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s.ř.s.“, přičemž ten sdělil, že v rámci předmětného řízení uplatňuje práva osoby zúčastněné na řízení. Soudem byl zároveň poučen o právech osoby zúčastněné na řízení. Během nařízeného jednání p. V. F. mladší k věci neuplatnil samostatné stanovisko. Zástupkyně žalobců zdůraznila podstatné žalobní body.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

32. Zástupkyně žalovaného nad rámec svých písemných vyjádření v rámci jednání uvedla, následující skutečnosti. Zákon ukládá nutnost souhlasu vlastníka dotčeného pozemku s použitím pozemku na společná zařízení, přičemž obvykle se o takovém souhlasu vyhotovuje zápis, s tím, že vlastník byl s uvedeným postupem seznámen a dále je uvedeno, z jakého důvodu byl jeho pozemek použit na společná zařízení. Zástupkyně žalovaného dále uvedla, že není schopna ozřejmit, z jakého důvodu došlo k žalobci namítanému postupu (neudělený souhlas žalobců s použitím jejich pozemků na společná zařízení). K použití pozemků dotčených vlastníků na společná zařízení dochází v případě, když není možné na společná zařízení použít obecní či státní majetek a v těchto případech se též používá opravný koeficient ve smyslu ust. § 15 odst. 4 vyhlášky č. 13/2014 Sb. Pokud jde o plán společných zařízení, základem je jednání sboru zástupců, přičemž zástupkyně žalovaného neznala důvod, proč byly použity pro společná zařízení pozemky vlastníků. Žalobci jsou významnými vlastníky větší výměry pozemků v rámci pozemkových úprav. Zástupkyně žalovaného dále uvedla, že pokud je projednáván plán společných zařízení, ještě není známo, jaký bude budoucí stav pozemků. Žalobci se při projednání plánu společných zařízení mohli domnívat, že se uvedená záležitost jejich držby zvláště významně nedotkne. Zástupkyně žalovaného dále k dotazu soudu, z jakého důvodu v dané věci nedošlo k použití opravného koeficientu, uvedla, že opravný koeficient se dá udělat v okamžiku, pokud se projednává návrh a je zjištěno, že je např. potřeba doplnit doplňkovou cestu a již pro to nezůstávají pozemky státu ani obce. V nyní projednávané věci zřejmě již nebyl tento postup možný vzhledem k pokročilosti procesu a patrně již nešlo udělat celý proces zkrácení nároků vlastníků. Pokud se zkrátí nároky vlastníků, je třeba vystavit nové nároky a záležitost se vrací zpět o jednu fázi do fáze nároků, ty se musí pokrátit opravným koeficientem, nároky se vystaví a pokračuje se znovu.
33. Zástupce osoby zúčastněné na řízení č. 1 (starosta obce Č.) uvedl, že i v současné době má obec volné pozemky, které šly vyměnit a pokud by byl požadavek k použití cesty z obecního majetku, obec by s tím problémem neměla. Průleh byl navržen kvůli žalobci, který si ho tam přál. Průleh je umístěn i na pozemcích dalších vlastníků. Sbor zástupců vlastníků odsouhlasil plán společných zařízení, přičemž žalobce byl jeho členem.
34. K tomu zástupkyně žalovaného uvedla, že sbor vlastníků sice plán společných zařízení odsouhlasil, ale v té době žalobce ještě nevěděl, že např. zasakovací pás bude na jeho pozemcích. Zasakovací průleh mohl být ve vlastnictví obce, proč tomu tak nebylo, není zástupkyni žalovaného známo.
35. Žalobce (Ing. V. F.) v rámci nařízeného jednání uvedl, že k dotčeným pozemkům není přístup. Pokud chtěl pozemek obdělávat, se současnou technikou se na něj nemohl dostat. S průlehem žalobce nikdy nesouhlasil. Při jednání sboru zástupců, na němž byl přítomen agronom ze sousedního družstva, tento jasně prohlásil, že situace s podmáčením pozemků se musí řešit jiným způsobem, než průlehem. Pozemky žalobce byly zamokřeny z důvodů vzniku cesty za minulého režimu, předtím problém s přebytečnou vodou nebyl. V místě se nachází čtvrt hektaru podmáčeného pozemku, který nelze řádně obdělávat. Průleh je zcela nefunkční. Již v době, kdy na pozemcích hospodařilo družstvo, byl zřejmě třikrát průleh udělán, nicméně vždy bylo zjištěno, že je nefunkční a byl zaorán. Žalobce s průlehem nesouhlasil a nedal žádný souhlas k použití pozemků pro společná zařízení, stejně tak takový souhlas neudělila ani jeho manželka, žalobkyně b). Takový souhlas nebyl ani po

něm, ani po jeho manželce [žalobkyni b)] nikdy požadován. Agroprojekt jednal „natvrdo“, s žalobci se de facto nebavil.

36. Zástupci účastníků, ani osoby zúčastněné na řízení, nenavrhovali provádění důkazů. Listiny, které byly předloženy ze strany žalobců k jejich procesním podáním, byly vyhotoveny z obsahu spisové dokumentace předloženého žalovaným soudem, byly soudem podle vyjádření zástupkyně žalobců předloženy pouze pro snazší orientaci ve spisu.

IX. Posouzení věci krajským soudem

37. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobami k tomu oprávněnými (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou.
38. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti. Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná.
39. Krajský soud přitom z obsahu předloženého správního spisu. Pokud jde o z něj zjištěné skutečnosti, soud předesílá, že z důvodu přehlednosti podrobněji uvádí jen skutečnosti podstatné pro nynější soudní přezkum, tj. podstatné pro posouzení žalobních námitek.
40. Řízení o předmětných úpravách bylo zahájeno dne 20. 4. 2011. Na úvodním jednání, které se uskutečnilo dne 19. 2. 2014 v Č., byli účastníci seznámeni s účelem, formou, obvodem komplexních pozemkových úprav, způsobem oceňování pozemků, stanovením soupisu nároků vlastníků podle bonitovaných půdně ekologických jednotek vztažených k zaměření skutečného stavu terénu a s průběhem správního řízení o předmětných úpravách. Následně - v říjnu 2013, lednu, březnu a listopadu 2014 a v květnu 2015 - probíhalo zjišťování průběhu hranic obvodu komplexních pozemkových úprav. Soupis nároků vlastníků pozemků byl vyložen po dobu 15 dnů na Obecním úřadě v Č. a na správním orgánu I. stupně, a to od 24. 4. 2014 s upozorněním, do kdy mohou vlastníci uplatnit námitky. Dne 28. 4. 2014 měli vlastníci možnost projednat svoje připomínky k soupisu nároků se zpracovatelem v budově Obecního úřadu v Č.
41. Návrhu nového uspořádání pozemků předcházelo zpracování plánu společných zařízení, který řešil zpřístupnění pozemků, protierozní a vodohospodářská opatření a opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí. K tomuto účelu byly použity pozemky státní, obecní a ostatních vlastníků. K vyjádření dotčených orgánů a úřadům statní správy byl plán společných zařízení předložen dne 15. 10. 2014. Regionální technicko-dokumentační komise pro Kraj Vysočina posoudila plán společných zařízení dne 9. 2. 2015. Správní orgán I. stupně seznámil sbor zástupců s plánem společných zařízení na jednání sboru dne 2. 7. 2015. Zastupitelstvo obce Č. schválilo aktualizovaný plán společných zařízení na svém zasedání usnesením ze dne 19. 7. 2015, č. 6-15.
42. Návrh pozemkových úprav byl s vlastníky projednáván jak písemně, tak individuálně, včetně možnosti konzultace dne 5. 3. 2015 v Č. Konkrétně se žalobci správní orgán I. stupně v reakci na jejich námitky a připomínky komunikoval dopisem ze dne 30. 4. 2015, č. j. SPU 225290/2015, při osobním jednání dne 3. 6. 2015, při osobním jednání na zasedání sboru zástupců dne 2. 7. 2015. Zpracovaný návrh pozemkových úprav byl vystaven k veřejnému nahlédnutí na příslušných obecních úřadech a správním orgánu I. stupně. Ve

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

stanovené lhůtě správní orgán I. stupně obdržel pět připomínek a námitek (z toho čtyři podány žalobci), které písemně vypořádal. Závěrečné jednání se konalo dne 30. 9. 2015 v Č. Účastníci byli na jednání seznámeni s průběhem pozemkových úprav, s návrhem, s možností vytyčení pozemků v nových hranicích a s dalším postupem až do úplného dokončení pozemkových úprav. Zároveň byli upozorněni na to, že po závěrečném jednání bude vydáno rozhodnutí, kterým bude návrh schválen.

43. V návaznosti na závěrečné jednání a vzhledem k tomu, že byla splněna podmínka ustanovení § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách, správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí o schválení návrhu komplexních pozemkových úprav ze dne 29. 1. 2016, č. j. SPU 542619/2015.
44. Toto rozhodnutí napadli odvoláním žalobci, M. N., M. N. a Ing. J. K. Žalovaný na základě zjištěných nedostatků v řízení prvostupňové rozhodnutí rozhodnutím ze dne 19. 8. 2016, č. j. SPU 295453/2016, zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k doplnění řízení a vydání nového rozhodnutí. Nové rozhodnutí po doplnění řízení a odstranění vad správní orgán I. stupně vydal dne 12. 12. 2016 pod č. j. SPU 467613/2016.
45. V podané žalobě žalobci vznesli několik žalobních bodů různého směru, přičemž v nich mj. namítali nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Touto otázkou by se soud musel zabývat i bez příslušných žalobních námitek, neboť se jedná o nutný předpokládat dalšího věcného přezkumu. Proto se namítanou nepřezkoumatelností zabýval přednostně.
46. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné buď pro nesrozumitelnost (nelze seznat určitý a jednoznačný výrok, jde o výrok s obsahem rozporuplným, nevykonatelným apod.), nebo pro nedostatek důvodů (odůvodnění je v rozporu s výrokem nebo uvádí jiné důvody než ty, v nichž má mít dle zákona oporu, odůvodnění postrádá rozhodný důvod pro výrok, nebo neobsahuje žádné hodnocení provedených důkazů a závěr z nich učiněný, popřípadě učiněný závěr z něj neplyne či postrádá vypořádání vznesených námitek).
47. Jak bylo shora již uvedeno, správní orgán I. stupně nejprve schválil návrh komplexních pozemkových úprav v k. ú. Č. a na částech přiléhajících k. ú. x a x rozhodnutím ze dne 29. 1. 2016, č. j. SPU 542619/2015. Toto rozhodnutí bylo však žalovaným v odvolacím řízení zrušeno rozhodnutím ze dne 19. 8. 2016, č. j. SPU 295453/2016, které nabylo právní moci dne 7. 9. 2016, a to nikoli z důvodů namítaných v odvolacích námitkách, nýbrž pro zjištěné procesní vady, které bylo nutno napravit a odstranit. Přesto se žalovaný v tomto rozhodnutí k odvolacím námitkám žalobců vyjádřil. Zjištěné vady ve zrušeném rozhodnutí se netýkaly návrhů vlastníků, ale procesní stránky řízení. Odvolání podaná proti novému rozhodnutí správního orgánu I. stupně tak měla obdobný obsah jako ta dříve podaná, jimiž se žalovaný v rámci odvolacího řízení zabýval. Z těchto důvodů žalovaný na opakující se námitky nereagoval znovu, nýbrž odkázal na jejich vypořádání v odůvodnění rozhodnutí ze dne 19. 8. 2016, č. j. SPU 295453/2016 (soud na tomto místě však nehodnotí, zda námitky byly beze zbytku vypořádány).
48. Krajský soud předně uvádí, že tento postup nepovažuje za zcela vhodný; v dané situaci bylo na místě učinit samotné vypořádání jednotlivých odvolacích námitek obsahem odůvodnění napadeného rozhodnutí a nepřistupovat pouze k odkazu na rozhodnutí dříve vydané. Nicméně soud pouze v tomto postupu v posuzovaném případě nespatřuje pochybení, které by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Žalobci totiž v řešené námitce netvrdí, že by si nebyli vědomi toho, jak byly jejich námitky ze strany

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

žalovaného vypořádány. Namítají, že jejich vypořádání mělo být součástí napadeného rozhodnutí, tedy spatřovali nezákonnost v tom, že se odůvodnění nedočkali na konkrétním místě. Jiná věc však je, zda došlo k vypořádání všech námitek. Tuto skutečnost hodnotí soud v rámci níže uvedeného textu.

49. Pokud jde o další uplatněné žalobní námítky, soud uvádí následující. Žalobci namítali nesplnění účelu pozemkových úprav s tím, že v daném katastrálním území došlo k minimálnímu zcelení pozemků; průměrná výměra pozemků po úpravách činí 0,5829 ha. Toto je pro dnešní zemědělskou činnost nevyhovující, a to z hlediska ekonomiky, mechanizace, ekologie i konkurenceschopnosti, což paradoxně patří mezi základní cíle pozemkových úprav. I když žalobci vlastnili před úpravami na jednom půdním bloku více pozemků, nebyly jim tyto pozemky zceleny do jednoho pozemku, příp. jim bylo v jedné lokalitě přiděleno více pozemků, které také nebyly zceleny do jednoho.
50. Na tomto místě soud považuje za nutné vyložit podstatu pozemkových úprav, jejich účel a rozsah přezkumu správního soudu ve věci schválení návrhu pozemkových úprav.
51. Podle § 2 zákona o pozemkových úpravách se pozemkovými úpravami ve veřejném zájmu prostorově a funkčně uspořádávají pozemky, scelují se nebo dělí a zabezpečuje se jimi přístupnost a využití pozemků a vyrovnání jejich hranic tak, aby se vytvořily podmínky pro racionální hospodaření vlastníků půdy. V těchto souvislostech původní pozemky zanikají a zároveň se vytvářejí pozemky nové, k nimž se uspořádávají vlastnická práva a s nimi související věcná břemena v rozsahu rozhodnutí podle § 11 odst. 8. Současně se jimi zajišťují podmínky pro zlepšení kvality života ve venkovských oblastech včetně napomáhání diverzifikace hospodářské činnosti a zlepšování konkurenceschopnosti zemědělství, zlepšení životního prostředí, ochrany a zúrodnění půdního fondu, vodní hospodářství zejména v oblasti snižování nepříznivých účinků povodní a řešení odtokových poměrů v krajině a zvýšení ekologické stability krajiny. Výsledky pozemkových úprav slouží pro obnovu katastrálního operátu a jako neopomenutelný podklad pro územní plánování.
52. Podle § 10 odst. 1 zákona o pozemkových úpravách vlastníkům pozemků navrhne pozemkový úřad nové pozemky tak, aby odpovídaly jejich původním pozemkům přiměřeně cenou, výměrou, vzdáleností a podle možností i druhem pozemku. Porovnání ceny, výměry a vzdálenosti navrhovaných pozemků s původními pozemky se provádí celkem za všechny pozemky vlastníka řešené v pozemkových úpravách (§ 2).
53. K tomu soud uvádí, že kritéria přiměřenosti ceny, výměry a vzdálenosti jsou uvedeny v § 10 odst. 2 až 6 zákona o pozemkových úpravách.
54. Podle § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách pozemkový úřad rozhodne o schválení návrhu pozemkových úprav tehdy, pokud s ním souhlasí vlastníci alespoň 3/4 výměry pozemků, které jsou řešeny ve smyslu ustanovení § 2 v pozemkových úpravách. Váha hlasu podílového spoluvlastníka odpovídá jeho podílu na celkové výměře pozemků.
55. K povaze tohoto typu řízení se již v minulosti vyjadřoval opakovaně i Ústavní soud, a to např. v nálezu ze dne 27. 5. 1998, sp. zn. Pl. ÚS 34/97, publikovaném pod č. 152/1998 Sb., dostupném na <http://nalus.usoud.cz>. Závěry uvedené v tomto plenárním nálezu se sice vztahují k předcházející úpravě pozemkových úprav (viz zákon č. 284/1991 Sb.), jsou však použitelné a aplikovatelné i za účinnosti úpravy současné, neboť ta je vystavěna na stejných

principech (viz usnesení ÚS ze dne 21. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 1305/13, a ze dne 31. 3. 2011, sp. zn. III. ÚS 2187/10, oba dostupné na <http://nalus.usoud.cz>). Ústavní soud především konstatoval, že pozemkové úpravy nelze ztotožnit s pojmem vyvlastnění; ve své podstatě se jedná o hromadnou dobrovolnou směnu vlastnických práv dotčených pozemků. Jde nicméně o natolik intenzivní zásah do stávajících vlastnických vztahů k nemovitostem, že při jeho realizaci je nutno uplatňovat ústavní kautely vyplývající z čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod, které připouštějí vyvlastnění nebo nucené omezení vlastnického práva pouze ve veřejném zájmu, na základě explicitního zákonného zmocnění a za odpovídající náhradu. Zcela souladně s tímto názorem se vyjádřil i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 21. 3. 2007, č. j. 5 A 27/2002 - 86, dostupném na www.nssoud.cz, zde (opět ve vztahu k předcházející úpravě) uvedl, že: „z vlastního vymezení cíle a účelu pozemkových úprav plyne celková náročnost tohoto procesu, projevující se např. v tom, že se neaplikují lhůty podle správního řádu, jeho náklady platí stát, atd. Posouzení, zda bylo skutečně dosaženo cílů a účelu pozemkových úprav přitom nespadá jen do sféry jednotlivých účastníků, nýbrž celé společnosti, což se projevuje i existencí veřejného zájmu na provádění pozemkových úprav. Obdobně i z vlastního procesu schvalování návrhu pozemkových úprav plyne, že podle § 9 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách (nyní § 11 odst. 4) je rozhodující souhlas s navrženými pozemkovými úpravami vlastníky, kteří představují 2/3 výměry půdy dotčené pozemkovými úpravami. V tomto případě však nezbyvá vlastníkům v menšině, než provedení pozemkových úprav respektovat. A to jednak proto, že souhlas dali vlastníci představující požadovanou většinu výměry zahrnutých pozemků, ale také s ohledem na veřejný zájem na provedení pozemkových úprav; především však i proto, že by podle požadavků přiměřenosti, vyjádřených v § 8 odst. 6 zákona o pozemkových úpravách (nyní § 10 zákona – pozn. soudu) ve spojení s § 12 nařízení vlády č. 4/2000 Sb. neměli být zasaženi na svých právech podstatným způsobem, neboť i k jejich prospěchu byly pozemkové úpravy plánovány a provedeny. I těmto vlastníkům má realizace pozemkových úprav přinést užitek, byť se sami můžou cítit poškozeni a znevýhodněni. Podmínky k racionálnímu hospodaření je třeba též posuzovat nejen z hlediska jednotlivých vlastníků, ale též k celku a ke všem vlastníkům. Nelze je posuzovat zcela jednotlivě a individuálně; racionálnější hospodaření, i s ohledem na zmíněný veřejný zájem, musí být většinové.“

56. Uvedené závěry byly opakovaně potvrzeny Nejvyšším správním soudem i ve vztahu k nyní účinnému zákonu o pozemkových úpravách.
57. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 12. 2011, č. j. 1 As 96/2011 - 143, publikovaném pod č. 2578/2012 Sb. NSS, dostupném na www.nssoud.cz, mimo jiné uvedl, že schválení návrhu pozemkové úpravy představuje zásah do vlastnického práva těch vlastníků pozemků, kteří s návrhem nesouhlasí. Podmínka přiměřenosti zásahu do vlastnického práva je splněna tehdy, jestliže nové pozemky navržené do vlastnictví těchto vlastníků splňují kritéria stanovená v § 10 zákona o pozemkových úpravách (přiměřenost kvality, výměry a vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků). Ke shodnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud například i v rozsudku ze dne 14. 5. 2015, č. j. 4 As 38/2015 - 47, dostupném na www.nssoud.cz.
58. Například i v případě řešeném Nejvyšším správním soudem pod č. j. 5 As 127/2014 - 57 (rozsudek ze dne 7. 4. 2016, dostupný na www.nssoud.cz), žalobce namítal, že náhradní pozemky nebyly adekvátní náhradou, neboť byly nesouvislé, umístěné ve svahu a naprosto nevhodného tvaru pro obhospodařování. Pozemkovou úpravou byl z lukrativního území

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

vytěsněn na jeho okraj. I v tomto případě odkázal Nejvyšší správní soud na ustálenou judikaturu (reprezentovanou například rozsudkem ze dne 13. 2. 2009, č. j. 7 As 26/2007 - 278, dostupným na www.nssoud.cz), ze které vyplývá, že pokud jsou dodržena kritéria ustanovení § 10 zákona o pozemkových úpravách, který upravuje kritéria přiměřenosti původních a navrhovaných pozemků vstupujících do pozemkových úprav, nelze konstatovat, že by došlo k porušení práv vlastníků. Za takovéto situace pozemkový úřad schválí návrh pozemkových úprav v souladu s § 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách a každý vlastník nemovitostí vstupujících do pozemkových úprav musí akceptovat tento nový stav.

59. Veřejný zájem na pozemkových úpravách spočívá mj. v novém uspořádání pozemků tak, aby bylo zajištěno jejich lepší a efektivnější využití, a lepší dostupnost, přičemž se přihlíží k zájmům všech vlastníků pozemků do pozemkových úprav zahrnutých. Zákon ovšem klade důraz na dobrovolnost směny vlastnických práv, nicméně právě s přihlédnutím k veřejnému zájmu a potenciální nemožnosti dosáhnout stoprocentní shody. To vše se promítá v požadovaném souhlasu zákonem stanovené většiny vlastníků výměry půdy. Co se týče náhrady v podobě přidělení pozemků nových místo původních, zvýšená ochrana vlastnického práva oproti běžnému vyvlastnění spočívá ve stanovení kritéria přiměřenosti co do kvality, výměry a vzdálenosti původních a navrhovaných pozemků v ustanovení § 10 zákona o pozemkových úpravách (viz usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 5. 2014, I. ÚS 1305/13, dostupné na <http://nalus.usoud.cz>).
60. Soud konstatuje, že z uvedeného je zřejmé, že každý vlastník nemovitostí vstupujících do pozemkové úpravy musí akceptovat nově nastolený stav, bylo-li ho dosaženo odpovídajícím procesním postupem a byly-li současně dodrženy zákonem stanovené podmínky a omezení. Jinými slovy vyjádřeno, nesouhlas účastníka řízení (zde vlastníků pozemků dotčených pozemkovou úpravou) s věcným uspořádáním nemovitostí ve schváleném návrhu pozemkové úpravy nemůže vést k závěru o nezákonnosti rozhodnutí o jeho schválení (§ 11 odst. 4 zákona o pozemkových úpravách), neopírá-li se o tvrzení o porušení shora uvedených zákonných požadavků. Kritérium vhodnosti zde tedy nehraje roli, namítají-li vlastníci, že by jiné uspořádání pozemků bylo vhodnější, například z důvodu dostupnosti, nelze se těmito námitkami zabývat, bylo-li konsenzu většiny vlastníků dotčených pozemků dosaženo zákonným způsobem.
61. Soud chápe roztrpčení žalobců nad výsledkem návrhu plánu komplexních pozemkových úprav, který považují za nespravedlivý či neúčelný. Jak však vyplývá ze shora citované právní úpravy i na ní navazující judikatury Ústavního soudu a Nejvyššího správního soudu, posuzuje se návrh pozemkových úprav celkově, tedy zda celkový výsledek vedl k lepšímu a efektivnějšímu využití pozemků a zda s ním souhlasily nejméně $\frac{3}{4}$ vlastníků výměry půdy. Pokud došlo k přijetí návrhu pozemkových úprav zákonným způsobem (k tomu se soud vyjadřuje níže), nemá soud pravomoc do tohoto návrhu zasáhnout, byť by jednotlivým vlastníkům mohly pozemkové úpravy ztížit hospodaření na některých jejich pozemcích nebo by došlo k odejmutí některých pozemků proti jejich vůli.
62. Soud tedy dále posuzoval, zda se k dohodě o návrhu komplexních pozemkových úprav dospělo zákonným způsobem.
63. Soud ze spisové dokumentace ověřil, že většina vlastníků, a to celkem ve výměře 4 653 530 m² vyslovila souhlas podle § 9 odst. 20 a 21 zákona o pozemkových úpravách. Souhlas je

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

proveden podpisem na soupisu nových pozemků každého vlastníka či spoluvlastníků či podpisem přímo na grafickém návrhu nových pozemků. Ve správním spisu jsou založeny přípisy s názvem „Komplexní pozemková úprava Č. - odsouhlasení návrhu nového uspořádání pozemků“ ze dne 12. 3. 2015, č. j. SPU 127278/2015, ze dne 15. 4. 2015, č. j. SPU 193846/2015, ze dne 1. 7. 2015, č. j. SPU 332026/2015, ze dne 12. 10. 2015, č. j. SPU 525262/2015 a ze dne 12. 10. 2015, č. j. 527454/2015, včetně přiložených dokladů o doručení. Nesouhlas je evidován pouze u žalobců, kteří vlastní 1 261 334 m². Celková výměra pozemků dotčených pozemkovou úpravou činí 5 915 184 m² a výměra vlastníků, kteří s pozemkovými úpravami souhlasili, činí tak více než 78,67 %. Hranice $\frac{3}{4}$ souhlasících vlastníků požadovaná zákonem o pozemkových úpravách tak byla naplněna.

64. Dle krajského soudu pak naplnění účelu pozemkových úprav, jež žalobci v podané žalobě zpochybňovali, může být každým účastníkem vnímáno zcela subjektivně. Rovněž jej nelze zaměnit s mírou naplnění požadavků a představ jednotlivých vlastníků pozemků vstupujících do pozemkových úprav o jejich budoucím uspořádání. S ohledem na množství pozemků ve vlastnictví žalobců a celkové množství pozemků vstupujících do pozemkových úprav přitom též krajský soud považuje za objektivní ukazatel naplnění účelu scelení pozemků jejich počet. Tedy srovnání pozemků do pozemkových úprav vstupujících a z něj vystupujících. Ačkoli se tento postup může z pohledu žalobců zdát zjednodušující, jak krajský soud poměrně obsáhle předestřel již výše, není jeho úkolem zkoumat, zda u každé jednotlivé parcely došlo k narovnání hranice, zda podoba navržená zpracovatelem pozemkové úpravy je dostatečná či zda nemohla být jiná.
65. Ze správního spisu plyne, že v důsledku pozemkových úprav byl počet parcel v dotčeném území snížen z původních 2002 na 1035 nově navržených. Úbytek počtu parcel je patrný i na jednotlivých LV, kde jsou vlastníci či spoluvlastníci žalobci, konkrétně na LV x: původně x parcel, nově x parcel, LV x: původně x parcel, nově x parcel, LV x: původně x parcela, nově x parcela, LV x: původně x parcely, nově x parcela, a LV x: původně x parcel, nově x parcel.
66. Co se týče zajištění přístupu k nově navrženým pozemkům, žalobce v této souvislosti v podané žalobě zmínil pozemky p. č. x, x, x a x. Tyto pozemky však byly zpracovatelem ponechány jako neřešené v rámci pozemkových úprav dle § 2 zákona o pozemkových úpravách a proto k nim nebyl prostřednictvím plánu společných zařízení v rámci pozemkových úprav zajišťován přístup. Ze spisové dokumentace přitom plyne, že pro pozemek p. č. x bylo učiněno několik návrhů, které ho zpřístupňovaly, ale nikdy nebyl s některým návrhem vyjádřen souhlas, proto byl ponechán jako pozemek neřešený. Pozemky p. č. x, x a x požadoval žalobce a) ponechat na původním místě. Jedná-li se dále o pozemky p. č. x, x a x zde je třeba zdůraznit, že tyto nejsou ve vlastnictví žalobců, přičemž vlastníci těchto pozemků s jejich novým návrhem projevíli souhlas. K lesním pozemkům pak krajský soud konstatuje, že jejich zpřístupnění není primárním účelem pozemkových úprav. Lesní pozemky byly do pozemkových úprav zahrnuty především pro vytyčení vlastnických hranic a zaměření skutečného stavu.
67. Žalobci dále vznášeli námitky proti plánu společných zařízení, přičemž namítali, že byly využity pozemky ve vlastnictví žalobců, aniž by k jejich využití dali souhlas, nedošlo k provedení aktualizace nároků a jejich úměrnému snížení. Tuto žalobní námitku vyhodnotil soud jako důvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

68. Podle ust. § 9 odst. 8 zákona o pozemkových úpravách platí, že návrhu nového uspořádání pozemků vlastníků předchází zpracování plánů společných zařízení, kterými jsou zejména a) opatření sloužící ke zpřístupnění pozemku jako polní nebo lesní cesty, mostky, propustky, brody, železniční přejezdy apod., b) protierozní opatření pro ochranu půdního fondu jako protierozní meze, průlehy, zasakovací pásy, záchytné příkopy, terasy, větrolamy, zatravnění, zalesnění apod., c) vodohospodářská opatření sloužící k neškodnému odvedení povrchových vod a ochraně území před záplavami, jako nádrže, rybníky, úpravy toků, odvodnění, ochranné hráze, suché poldry apod., d) opatření k ochraně a tvorbě životního prostředí, zvýšení ekologické stability jako místní územní systémy ekologické stability, doplnění, popř. odstranění zeleně a terénní úpravy apod.
69. Podle ust. § 9 odst. 17 citovaného zákona platí, že je-li nutno pro společná zařízení vymezit nezbytnou výměru půdního fondu, použijí se nejprve pozemky ve vlastnictví státu a potom ve vlastnictví obce. Pro společná zařízení nelze použít pozemky ve vlastnictví státu, které jsou určeny pro těžbu nerostů, pozemky v zastavěném území, pozemky v zastavitelných plochách a pozemky, které jsou určeny k vypořádání náhrad podle zvláštního právního předpisu. Pokud nelze pro společná zařízení použít jen pozemky ve vlastnictví státu, popř. obce, podílejí se na vyčlenění potřebné výměry půdního fondu ostatní vlastníci pozemků poměrnou částí podle celkové výměry jejich směňovaných pozemků. V tomto případě se nároky vlastníků vstupujících do pozemkových úprav úměrně snižují.
70. Podle ust. § 15 odst. 3 vyhlášky č. 13/2014 Sb. o postupu při provádění pozemkových úprav platí, že pro společná zařízení se přednostně použijí pozemky, které byly v rámci pozemkových úprav vykoupeny nebo darovány ve prospěch státu a jsou uvedeny v čl. VII v bodě 2 přílohy č. 1 k této vyhlášce. Pro společná zařízení lze rovněž použít pozemky v obvodu pozemkové úpravy řešené podle § 2 zákona, a to s výlučným souhlasem vlastníka.
71. Podle ust. § 15 odst. 4 citované vyhlášky platí, že v případě nedostatku pozemků ve vlastnictví státu a obce, určených pro společná zařízení, se úměrně sníží nároky vlastníků (§ 9 odst. 17 zákona) a provede se aktualizace nároků tak, že se opraví součty výměr směňovaných parcel opraveným koeficientem s přesností na šest desetinných míst. Po provedené aktualizaci nároku se postupuje podle § 8 odst. 1 zákona (pozn. soudu: posledně citované ustanovení zákona upravuje vypracování soupisu nároku vlastníků, vůči nim lze ze strany vlastníků pozemků uplatnit námitky, o jejichž vyřízení musí být vlastníci písemně vyrozuměni).
72. Z obsahu správního spisu soud ověřil žalobci namítané skutečnosti, které v rámci nařízeného jednání potvrdila i zástupkyně žalovaného. Jedná se o stav, kdy pro společná zařízení nebyly přednostně použity pozemky vykoupené či darované ve prospěch státu, či pozemky ve vlastnictví obce. Přitom podle vyjádření při jednání přítomného zástupce osoby zúčastněné na řízení č. 1 (starosty obce), nebyl např. problém pro společná zařízení využít volné pozemky ve vlastnictví obce. Takové pozemky má obec i nyní k dispozici. Žalovaný neznal důvod, proč nebyly přednostně využity státní či obecní pozemky pro společná zařízení. Podle shora citovaného ust. § 9 odst. 17 přitom platí, že je-li nutno pro společná zařízení vyčlenit nezbytnou výměru půdního fondu, použijí se nejprve pozemky ve vlastnictví státu a potom ve vlastnictví obce. Pouze v případě, že nelze pro společná zařízení použít jen pozemky ve vlastnictví státu, popř. obce, podílejí se na vyčlenění

potřebné výměry půdního fondu ostatní vlastníci pozemků poměrnou částí podle celkové výměry jejich směňovaných pozemků. Podle ust. § 15 odst. 3 vyhlášky č. 13/2014 Sb. o postupu při provádění pozemkových úprav platí, že pro společná zařízení se přednostně použijí pozemky, které byly v rámci pozemkových úprav vykoupeny nebo darovány ve prospěch státu a jsou uvedeny v čl. VII v bodě 2 přílohy č. 1 k této vyhlášce; pro společná zařízení lze rovněž použít pozemky v obvodu pozemkové úpravy řešené podle § 2 zákona, a to s výlučným souhlasem vlastníka.

73. Soud dále ze spisové dokumentace ověřil, že jak na pozemcích výlučného vlastníka žalobce a), tak na pozemcích ve spoluvlastnictví obou žalobců jsou podle aktuálního znění plánu společných zařízení umístěna tato zařízení. [Žalobci poukazované cesty C6b a C8 (LV x) a zasakování pás (průleh) PR 1 (LV x)]. Ani žalobce a), ani žalobce b) přitom nedali souhlas s použitím jejich pozemků pro společná zařízení. Za takovýto souhlas nelze považovat účast a hlasování žalobce a) ve sboru zástupců vlastníků. Za souhlas nelze ani vzít osobou zúčastněnou na řízení č. 1 uváděný postup, kdy měl být žalobcům předkládán návrh nového uspořádání jejich pozemků v několika variantách. Navíc např. použití konkludentního souhlasu v rámci řízení podle zákona o pozemkových úpravách je vždy v jednotlivých případech výslovně normováno.
74. V dané věci došlo k porušení ust. § 9 odst. 17 věta první zákona o pozemkových úpravách, které stanoví prioritní použití pozemků pro společná zařízení ve vlastnictví státu, popř. obce. Dále došlo k postupu, kdy nebyl zajištěn souhlas žalobců s použitím jejich pozemků pro společná zařízení. Dále došlo též k žalobci namítanému porušení ust. § 9 odst. 17 věta třetí a čtvrtá zákona o pozemkových úpravách, podle něhož platí, že pokud nelze pro společná zařízení použít jen pozemky ve vlastnictví státu, popř. obce, podílejí se na vyčlenění potřebné výměry půdního fondu ostatní vlastníci pozemků poměrnou částí podle celkové výměry jejich směňovaných pozemků; v tomto případě se nároky vlastníků vstupujících do pozemkových úprav úměrně snižují. Došlo též k porušení ust. § 15 odst. 4 vyhlášky č. 13/2014 Sb. o postupu při provádění pozemkových úprav, podle něhož platí, že v případě nedostatku pozemků ve vlastnictví státu a obce, určených pro společná zařízení, se úměrně sníží nároky vlastníků (§ 9 odst. 17 zákona) a provede se aktualizace nároků tak, že se opraví součty výměr směňovaných parcel opravným koeficientem s přesností na šest desetinných míst; po provedené aktualizaci nároků se postupuje podle § 8 odst. 1 zákona (tj. vypracuje se soupis nároků vlastníků pozemků, kteří vůči tomuto soupisu mohou uplatnit nároky, jenž musí být písemně vyřízeny).
75. S ohledem na shora konstatovaná zásadní pochybení se soud nezabýval námitkami týkajícími se nadbytečnosti cesty C8, nevhodnosti cesty C6b, zasakovacího pásu (průlehu PR1) a návrhu ostatních společných zařízení. Ze stejných důvodů se soud nezabýval ani námitkami týkajícími se zápisu poznámek v souvislosti se společnými zařízeními do katastru nemovitostí. Soud dospěl k závěru o důvodnosti řešené námítky shrnuté do konstatování žalobců, že pozemkové úpravy byly zpracovány nezákonně a nad rámec povolený zákonem o pozemkových úpravách v rozsahu zasahujícím do vlastnického práva žalobců.
76. Soud se dále nezabýval věcně námitkami týkajícími se tvrzení o chybně vytvořeném soupisu nároků, neboť jak shora bylo již uvedeno, vypracování soupisu nároků vlastníků pozemků vč. umožnění vlastníků uplatnit námitky a tyto o jejich vyřízení písemně vyrozumět následuje až po provedené aktualizaci nároků ve smyslu ust. § 15 odst. 4

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.

vyhlášky č. 13/2014 Sb. o postupu při provádění pozemkových úprav. V nyní projednávané věci není zřejmé s ohledem na shora vyličené skutečnosti, zda vůbec dojde k situaci, kdy pro společná zařízení budou muset být využity pozemky vlastníků. Vzhledem k uvedenému se soud dále věcně nezabývá ani ostatními námitkami týkajícími se nerespektování vlastnického práva žalobců, nerovného přístupu k jednotlivým účastníkům pozemkových úprav a k námitkám, které byly zopakovány z odvolání žalobců vůči prvostupňovému správnímu rozhodnutí. Nicméně k námitkám, které byly uplatněny žalobci opakovaně, jak v rámci odvolacího řízení, tak v rámci řízení před soudem, soud obecně poznamenává, že je povinností odvolacího správního orgánu se zabývat všemi uplatněnými odvolacími námitkami. Soud nad rámec nutného posouzení věci uvádí, že některé odvolací námitky žalobců nebyly přezkoumatelným způsobem žalovaným vypořádány. Např. pokud jde o námitku chybně vedených pozemků v rozporu s druhem pozemku, kdy na podrobnější odvolací argumentaci bylo žalovaným reagováno pouze tak, že námitka chybně uvedených pozemků v soupisech nároků není časově specifikována. Soud v této souvislosti připomíná znění ust. § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb. správního řádu, podle něhož platí, že v odůvodnění správního rozhodnutí se uvedou důvody výroku nebo výroku rozhodnutí, poklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a jejich vyjádřeními k podkladům rozhodnutí. Z ust. § 89 odst. 2 správního řádu dále vyplývá, že je povinností odvolacího správního orgánu přezkoumat správnost napadeného rozhodnutí vždy nejméně v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Pokud k úplnému vypořádání odvolacích námitek nedojde, jsou nuceni tyto námitky uplatňovat opakovaně účastníci v řízení před soudem (tak je tomu částečně i v nyní souzené věci). Soud není povolán za správní orgán vypořádávat uplatněné odvolací námitky, na něž nebylo dostatečně, příp. zcela reagováno a za takového stavu je nucen konstatovat nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí. Důležitost vypořádání odvolacích námitek v uvedeném typu správního řízení je zdůrazněna jeho předmětem, neboť v jeho rámci může dojít k intenzivnímu zásahu do stávajících vlastnických vztahů k nemovitostem, přičemž je nutno uplatňovat ústavní limity vyplývající z čl. 11 odst. 4 Listiny základních práv a svobod. Schválení návrhu pozemkových úprav představuje zásah do vlastnického práva těch vlastníků pozemků, kteří s návrhem nesouhlasí. Důležité je proto zajistit, zda nově nastolený stav byl dosažen odpovídajícím procesním postupem za dodržení zákonem stanovených podmínek a omezení. K tomu v dané věci nedošlo.

77. Z obsahu správního spisu rovněž vyplývá, že bylo porušeno i ust. § 11 odst. 1 vyhlášky č. 13/2014 Sb. o postupu při provádění pozemkových úprav, podle něhož platí, že na základě zjištěného nesouladu mezi skutečností v terénu a stavem evidovaným v katastru nemovitostí, svolá pozemkový úřad před vypracováním soupisu nároku jednání, ke kterému přizve zástupce orgánu ochrany zemědělského půdního fondu, orgánu ochrany přírody, státní správy lesů a příp. dalších dotčených orgánů; na tomto jednání se posoudí možnost změny druhů pozemků; vyjádření dotčených orgánů ke změnám druhů pozemku se zaznamená do protokolu, popř. se k němu toto vyjádření přiloží; do soupisu nároků se uvádí skutečností podle výsledku tohoto jednání. Z obsahu správního spisu vyplývá, že k předmětnému jednání před vypracováním soupisu nároků nedošlo.

78. Krajský soud v Brně neshledal důvody pro předložení věci Ústavnímu soudu k posouzení, zda zákon o pozemkových úpravách, zejména pak ust. § 11 odst. 4 je v rozporu s ústavním pořádkem. Uvedené ustanovení bylo aplikováno (jak shora vyložil krajský soud) jak Nejvyšším správním soudem, tak také Ústavním soudem (např. shora již uvedené usnesení Ústavního soudu ze dne 21. 5. 2014, sp. zn. I.ÚS 1305/13). Krajský soud nedospěl k závěru, že žalobci poukazovaný zákon, jehož bylo při řešení věci použito, by byl v rozporu s ústavním pořádkem.

X. Závěr a náklady řízení

79. Na základě shora uvedených skutečností a úvah shledal soud žalobu důvodnou, proto žalobou napadené rozhodnutí žalovaného zrušil postupem podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. Podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. platí, že právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku nebo rozsudku vyslovujícím nicotnost, je v dalším řízení správní orgán vázán.
80. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobci měli ve věci plný úspěch, proto mají vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Náklady řízení spočívají v zaplaceném soudním poplatku za žalobu ve výši 2 x 3 000 Kč a dále v nákladech právního zastoupení, vč. příslušné daně z přidané hodnoty. V dané věci se jedná o odměnu zástupkyně žalobců jakožto advokátky za jejich zastupování v řízení před krajským soudem za následující úkony právní služby: převzetí a příprava zastoupení, podání žalobního návrhu, 2 x doplňující procesní podání ve věci samé a účast u jednání před soudem. Podle ust. § 7 odst. 9 advokátního tarifu činí sazba za jeden úkon právní služby ve věcech žalob projednávaných podle soudního řádu správního částku 3 100 Kč, přičemž podle § 12 odst. 4 advokátního tarifu platí, že jde-li o společné úkony při zastupování nebo obhajobě dvou nebo více osob, náleží advokátovi za každou takto zastupovanou nebo obhajovanou osobu mimosmluvní odměna snižená o 20 %. Podle ust. § 13 odst. 3 advokátního tarifu má advokát za jeden úkon právní služby nárok také na paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč. V daném případě náhrada paušálních výdajů činí částku 300 Kč x 5, celkem 1 500 Kč. Odměna advokáta pak činí 5 x 0,8 úkonů x 2 x 3 100 Kč, dohromady 26 300 Kč. Přiznaná náhrada nákladů řízení se sestává z částky 6 000 Kč jako z náhrady za zaplacené soudní poplatky, dále z částky 26 300 Kč z odměny advokáta a paušálních náhrad a z částky odpovídající dani z přidané hodnoty z odměny advokáta vč. paušálních náhrad.
81. Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu k osobám zúčastněným na řízení vychází z ust. § 60 odst. 5 s. ř. s., podle něhož platí, že osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných soud může osobě zúčastněné na řízení na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Vzhledem k tomu, že krajský soud neuložil osobám zúčastněným na řízení žádnou povinnost, nemohly jim vzniknout náklady podle ust. § 60 odst. 5 s. ř. s. Krajský soud neshledal ani důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání dalších nákladů řízení, a proto rozhodl tak, že žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 3. 10. 2019

Mgr. Milan Procházka, v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: J. P.